

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران سه‌شنبه ۲۵ دی ۱۴۰۴ – ۲ رجب ۱۴۴۷ سال بیست‌وهفتم – شماره ۷۴۸۳ – ۱۶ صفحه قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان

یادداشت سیاسی
مرتضی سیمباری

صداهایی که از پادگان امام علی (ع) خرم‌آباد به گوش می‌رسد!

برخی علائم نشان می‌دهد که میان ماجرای مشکوک ساحل بوندی در استرالیا، قتل نونو لوریرو در ماساچوست و پخش اخباری درباره تحرکات موشکی در تهران ارتباط مشکوک و معناداری وجود دارد که سرمنشأ آن امریکایی‌ها هستند. در این فرآیند دشمن در تلاش است باره‌انداختن یک کمپین رسانه‌ای حداکثری و با تکثیر فضای روانی، مانع از شکل‌گیری یک جنگ بزرگ و تمام‌عیار شود. در این خط تیم امنیتی ترامپ هدایتگر صحنه بوده و می‌کوشد با تعریف یک بازدارندگی جدید، با حداقل اقدام، به حداکثر نتیجه‌دلخواه برسد | **صفحه ۲**

یادداشت اقتصادی
وحید عظیم‌نیا دبیر گروه اقتصادی

بازار غیررسمی ارز را رسمی نکنید!

بازار غیررسمی ارز در کشورمان عمدتاً بازاری برای تأمین نیازهای بخش مولد اقتصاد به شمار نمی‌آید. بخش قابل‌توجهی از تقاضا در این بازار به فعالیت‌هایی گره خورده است که خارج از چارچوب اقتصاد رسمی جریان دارند. قاچاق کالا، خروج سرمایه، معاملات کوتاه‌مدت سفته‌بازانه و تأمین ارز برای فعالیت‌های زیرزمینی، سهم بالایی از گردش این بازار را تشکیل می‌دهد | **صفحه ۴**

یادداشت بین‌الملل
احسان شیخون

اقتدار امریکا یافت‌نزدی؟
ادعای تازه امریکا علیه ونزوئلا در این خصوص که کاراکاس دارایی‌های متعلق به امریکا را ربوده بیش از آنکه یک اختلاف حقوقی باشد، نشانه‌ای آشکار از بازگشت زبانی است که قدرت‌ها در لحظات ضعف به آن پناه می‌برند. زبانی که مالکیت را با قدرت و تاریخ را با روایت‌های گزینشی تعریف می‌کند. در این روایت، نفت ونزوئلا نه ثروت یک کشور مستقل، بلکه «مال ماست» و و تاریخ را با روایت‌های گزینشی تعریف می‌کند. در این روایت، هر دولتی که جسارت کند آن را ملی کند، نه حاکمیت اعمال کرده، بلکه «زدی» مرتکب شده‌است. این نخستین بار نیست که امریکا چنین ادعایی را مطرح می‌کند | **صفحه ۱۵**

یادداشت حوادث
حسین فصیحی دبیر گروه حوادث

مرگ خاموش از لوله‌ها بالا می‌آید

با سرد شدن هوا، خانه‌ها آرام‌آرام پناه می‌شوند به گرما؛ بخاری روشن می‌شود، آنگرم‌جان می‌گیرد، شومینه‌ها شعله می‌کشند و اجاق‌ها بیشتر از همیشه کار می‌کنند. اما همین گرما، اگر با بی‌توجهی همراه شود، می‌تواند به یکی از مرگبارترین تهدیدهای زمستان تبدیل شود؛ تهدیدی بی‌صدا، بی‌رنگ و اغلب دیرهنگام؛ گازگرفتگی و حوادث ناشی از وسایل گازسوز. اگر بخوایم یک متهم‌دیف‌اول در حوادث گازگرفتگی معرفی کنیم، بدون تردید دودکش غیراستاندارد یا مسدود است. هر وسیله گازسوز باید دودکش مجزا، سالم، بدون درز و مجهز به کلاهک H باشد. دودکش سرد، نشانه خطر است | **صفحه ۱۴**

یادداشت ورزشی
فریدون حسن دبیر گروه ورزشی

برخورد بادلان پاشی فوتبال مطالبه عمومی

امروز دیگر دیدن این همه بیت‌المال‌خوری و این همه دور ریختن سرمایه کشور، آن هم به پای بازیکنان بی‌ارزش خارجی فوتبال غیرقابل تحمل است و سکوت مسئولان ذی‌ربط در این مقوله غیرقابل تحمل‌تر. اینکه یک مدیر برای پر کردن رزومه خود با دست‌درازی به بیت‌المال، آن هم به اسم خصوصی شدن چند میلیون دلار را هزینه کند تا بازیکنی با بیماری قلبی جذب تیم شود یا اینکه دیگری چندصد هزار دلار خرج کند تا یک حیاتی‌نی مصدوم را به تیمش بیاورد، قطعاً و حتماً شایسته برخورد سخت قضایی است | **صفحه ۱۳**

مقاله ظریف در مجله امریکایی فارن افرز به سیاستمداران غربی آموزش می‌دهد که شما نیازی نیست در قبال ایران، چیزی را گردن بگیرید، همین روایت را سر دست بگیرید که «ایرانی‌ها خودشان کشورشان را امنیتی کردند و چوبش را هم می‌خورند». او به چرخه‌ای باور دارد که ایران را امنیتی کرده‌است و یک سر این چرخه خود ما هستیم. بنابراین نتیجه می‌گیرد «تهران باید درک کند که قدر تش می‌تواند دیگران را ناراحت کند و بنابراین این کشور باید از روایت ساختن یک ایران قوی که می‌تواند یکجانبه و تهدیدآمیز به نظر برسد به روایت ساختن یک منطقه قوی تغییر جهت دهد».

این فهم از سیاست حتی در کودکان‌ها هم قفل است و قطعاً بوی خیانت می‌دهد. این است سر نوشت سیاه یک سیاستمدار مفلوک

■ غلامرضا صادقیان / سردبیر

سرنوشت سیاه یک سیاستمدار

جواد ظریف دیروز مقاله‌ای در فارن افرز منتشر کرد و در آن با قبول اینکه امنیتی‌شدن ایران در چند دهه اخیر «محصول روایت‌سازی اسرائیل و امریکا» است، تلویحاً می‌پذیرد که برخی رفتارها و گفتارهای مقامات ایرانی و نظام ایران به‌بازتولیدامنیتی‌سازی کمک کرده‌است‌او یک‌نتیجه‌ضمنی هم گرفته‌است که معیشت و اینترنت و هرچه بر سرمان می‌آید از پیامدهای مستقیم یا غیرمستقیم همان روایت‌سازی‌هاست! این رویکردی است که روحانی، اصلاح‌طلبان تندرو، و روزنامه‌های کارگزاران، هم‌چپن، شرق و اعتماد سال‌هاست دنبال می‌کنند و حقیقتاً یک خیانت آشکار است. ظاهراً این نوشته‌ها و حرف‌ها آن است که «ما از یک حقیقت پرده برمی‌داریم و نمی‌توانیم بدون ازبایی رفتار و گفتار خودمان در گذشته، به حقیقت واکتش‌های جهانی علیه ایران برسیم». اما آیا این سخنان ایرانی‌ها که به زعم ظریف، نسجیده‌است، عامل دشمنی ایدئولوژیک، ذاتی و آخر‌الزمانی صهیونیست‌ها و امریکا با ایران شده‌است؟! نوشته ظریف را حتی پمپئو با هر امریکایی یا انگلیسی دیگر هم می‌توانست بنویسد و از ایرانیان بخواد در کنش‌های خودشان تغییر بدهند تا در امان باشند!

ظریف در بخشی از مقاله، فهرستی از «اقدامات امنیتی» را به ایران منسوب می‌کند و در ظاهری وطن‌پرستانه و فروتنانه آن اقدامات را «واکنش ناچار» ایران به «تحریم و حمله امریکا» معرفی می‌کند اما هم‌زمان در لایه زیرین می‌پذیرد که این اقدامات «در سطح ادراک ذهنی» تهدید را کاهش نمی‌دهند. او می‌نویسد: «ایران ناچار شده‌است به‌جای پیگیری برنامه‌های اولیهٔ هدف‌محور خود، با سیاست‌هایی سرسختانه واکتش نشان دهد. در پاسخ به فشار فرایندۑ ایالات‌متحده و اسرائیل، سطح غنی‌سازی اورانیوم خود را به ۰ درصد افزایش و همکاری خود با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی را کاهش داد. پس از حملات مشترک و بدون دلیل ایالات‌متحده و اسرائیل، شهروندان عادی ایران بحث کردند که دکتربین دفاعی ایران باید به گونه‌ای تغییر کند که شامل سلاح‌های هسته‌ای نیز بشود.فراخوان‌ها برای بستن تنگه‌هرمز نیز شتاب گرفت. اگر چنین تجاوزهایی رخ ن داده‌بود، ایران همکاری بی‌سابقهٔ خود با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی را ذیل توافق هسته‌ای ۲۰۱۵ ادامه می‌داد و بر همکاری‌های منطقه‌ای تمرکز می‌کرد، همکاری‌هایی که از سال ۱۹۸۵ از آنها حمایت کرده‌است».

ظریف اما این واکنش‌های دفاعی و امنیتی ایران را اقدامی بی‌فایده و به‌سود امریکا تعبیر می‌کند: «امنیتی‌سازی در قلمرو ادراکات ذهنی عمل می‌کند، نه در حوزهٔ توانمندی‌های مادی. در نتیجه، اقدامات دفاعی، اغلب ناخواسته به سود قدرت‌های متخاصم تمام می‌شود؛ زیرا روایت‌های آنها را تقویت می‌کند. این امر به‌ویژه در مورد گفتارهای تحریک‌آمیز صادق است؛ مانند اظهارات مضحک برخی سیاستمداران غیرمسئول ایرانی که در دههٔ ۲۰۱۰ که مدعی بودند ایران چهار پایتخت عربی یعنی دمشق، بغداد، بیروت و صنعا را در کنترل دارد؛ اظهاراتی که نیروهای امنیتی‌ساز از آن‌ها برای توجیه فشار خود علیه ایران استفاده کردند». اگر کسی با سبک تفکر ظریف و اصلاح‌طلبان آشنا باشد، می‌داند که آنان سال‌هاست مفروض سطحی‌شان این است که اگر حتی یک فرد غیرمسئول در ایران چیزی در یک گوشه‌ای را تریبون‌بگوید، امریکا و اروپا همین را بهانه

می‌کنند تا روایتی امنیتی از ایران بسازند. ولی ما باید با گفت‌وگو و مذاکره این ذهنیت را از امریکایی‌ها بگیریم که می‌خواهیم کشوری امنیتی باشیم و نباید به سراغ تقویت زیرساخت‌های نظامی خود برویم چون روایت امنیتی‌سازی را تقویت می‌کند!

از دو حالت خارج نیست. یا غربی‌ها در شکل معمول، ایران را یک کشور امنیتی نمی‌دانند اما با تریبون آن فرد غیرمسئول یکباره متوجه اشتباهشان شده‌اند یا به شکل پیش‌فرض و قبل از هر اظهار نظر ایران را یک کشور امنیتی و مضر به حال منافع منطقه‌ای خودشان می‌دانند اما دنبال تریبون‌های خرد و کلان در ایران می‌گردند تا بهانه آن را جور و بعد ایران را تحریم یا به آن حمله کنند؟! پذیرش حالت اول بسیار احمقانه‌است و پذیرش حالت دوم، یعنی غربی‌ها، در حقیقت ایران را کشوری مستقل که در دفاع از منافع ملی خود مانع منافع منطقه‌ای آنان شده‌است، می‌دانند اما هیچ راه‌مقابله‌ای ندارند و فقط وقتی یک فرد غیرمسئول اظهاراتی امنیتی دارد، غرب به خود حق می‌دهد و واکنش را می‌یابد که تحریم یا حمله کند! این حد فظان از سیاست در هیچ کودکستانی پذیرفته نیست اما سال‌هاست اصلاح‌طلبان با آن نان می‌خورند و به نرخ روز هم می‌خورند.

ظریف که در این مقاله عجیب می‌خواهد گناه حملات صهیونیست‌ها و امریکا را بر گردن روایت‌سازی‌های داخلی بیندازد، در بخش دیگری می‌نویسد: «امنیتی‌سازی ایران یک ذهنیت محاصره ایجاد کرده‌است؛ ذهنیتی که اغلب به کنترل‌های اجتماعی شدیدتر می‌انجامد. این کنترل‌ها شامل محدودیت‌های اینترنت و شبکه‌های اجتماعی، و تدابیر نظارتی با هدف شناسایی جاسوسان و خرابکاران است. چنین اقداماتی در پرداختن به سرچشمه‌های ناراضی‌تای داخلی یعنی سختی‌های اقتصادی، فرسایش سرمایه‌اجتماعی، و شکاف فراینده میان دولت و جامعه ناکام هستند. اما این همان چیزی است که وقتی یک ذهنیت محاصره برای دهه‌ها بر کشوری تحمیل می‌شود، رخ می‌دهد».

فقط یک وطن‌فروش چنین مقدماتی را می‌یافتد و از آن چنین نتایجی می‌تواند بگیرد. عبارت «ذهنیت محاصره» در مقاله ظریف به این معنا است که ایرانی‌ها وقتی احساس می‌کنند تهدیدهای خارجی یا داخلی زیادی وجود دارد (که آن تهدیدها هم نتیجه روایت امنیتی یک عده افراد غیرمسئول در کشور است)، حالتی از ترس، بدبینی و احساس تهدید دائمی پیدا می‌کنند که موجب می‌شود تصمیم‌گیرندگان یا مردم رفتارهای امنیتی و کنترلی از خود نشان دهند، حتی وقتی تهدید واقعی ممکن است کمتر از آن چیزی باشد که تصور می‌شود! سپس در کل هر همین رفتارهای دفاعی موجب تحریم و حمله امریکا می‌شود! پس در کل هر خاکی که به سرمان می‌شود، خودمان می‌کنیم و باید جلوی دهن‌مان را بگیریم و بچه‌های خوبی باشیم تا این همه بدبینی به سراغ ما نیفتد!

درواقع ظریف به سادگی نتیجه گرفته‌است که عده‌ای در ایران که اتفاقاً مسئولیتی هم ندارند، اظهاراتی امنیتی می‌کنند، امریکا و اروپا و اسرائیل (ناخواسته و بدون گناه) متوجه می‌شوند که ایران واقعاً کشوری «امنیتی» است؛ امریکا به همین دلیل ایران را زیر فشار تحریم می‌گذارد و به ایران حمله می‌کند؛ و نهایتاً ایران مجبور می‌شود اینترنت را ضعیف یا قطع کند؛ اقتصادش از هم می‌پاشد و مردم

برانرژی که اگر تقدیر الهی مسیرش را به سوی شهادت نمی‌برد، بی‌تردید

شکرگزار شهادت پسرم حمیدرضا هستم

معرفی خیل‌فرهنگ | خبرنگار گروه ایثار و مقاومت

یکی از کارآفرینان بزرگ عرصه فناوری می‌شد. شهید سید حمیدرضا مکتبی‌همان دایی شهیدش حمیدرضا مزینی بود که در عملیات والفجر ۴ در منطقه پنجونج عراق به شهادت رسید. تقدیر این بود که نام و یادش بعدها در وجود خواهرزاده‌اش سید حمیدرضا مکتبی دوباره زنده شود، جوانی که راه دایی شهیدش را ادامه داد. مادر شهید در گفت‌وگو با ما از فرزندش گفت | **صفحه ۷**

هر پیام و کلمه‌ای از تفکر مقاومت تیری بر قلب نظام سلطه است

خودم را در رادیو مقاومت، سرباز نظام و سرباز حضرت آقا می‌دانم. این رسانه، بخشی از جبهه مقاومت است و نقش آن در جنگ نرم، نقشی تعیین‌کننده و راهبردی است. اما معاول کوثری، عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس هم گفت رادیو مقاومت در سال‌های گذشته، به‌ویژه پس از شهادت حاج قاسم سلیمانی، روح تازه‌ای در کالبد جبهه مقاومت دمیده‌است | **صفحه ۱۶**

رئیس عدلیه: بانک مرکزی کجاست؟!

■ رئیس قوه قضائیه برای سومین هفته متوالی در نشست عالی قوه قضائیه از سازمان بازرسی کل کشور خواست بحث ارز و نوسانات بازار ارز را رها نکند. او همچنین در واکنش به ادعای مطرح‌شده از قول سرپرست معاونت ارزی بانک مرکزی که در دو سال اخیر ۹۰۰ کارت بازرگانی اجاره‌ای که تعهد ارزی آنها باقی‌نمانده بود، شناسایی شده است، پرسید: نهاد صادر کننده این کارت‌های بازرگانی و نهاد ناظر بر آنها کدام است، بانک مرکزی در این راستا چه وظایفی بر عهده دارد؟

«کوثر» رؤیای ایرانی را به مدار می‌برد

مهساگریندی | خبرنگار گروه اجتماعی

■ محمد عمویی، سرپرست تیم مهندسی سامانه شرکت امیدفضا در گفت‌وگو با «جوان» ماهواره از تقایافته کوثر، سومین ماهواره بخش خصوصی است که قرار است هفتم دی ماه توسط پرتابگر سایوز کشور روسیه به فضا پرتاب شود. پس از قرارگیری ماهواره کوثر در مدار زمین و اطمینان از صحت عملکرد آن، قصد داریم این ماهواره را تکثیر کنیم. تا سال ۱۴۰۷ منظومه‌ای با نام «دو نما» شامل ۲۰۰ ماهواره مشابه کوثر را در مدار زمین قرار خواهیم داد. این منظومه تلفیقی از مأموریت شنجش از دور و اینترنت اشیا خواهد بود و امکان پایش لحظه‌ای و ارتباطات بدون وقفه را فراهم می‌کند

نسخه ۱۷ابندی دولت برای اقتصاد

سعیده زمالی | خبرنگار گروه اقتصادی

■ تشدید سرعت رشد نرخ تورم، رشد اقتصادی نزدیک به صفر، کاهش سرمایه‌گذاری و رکود در بخش‌های تولیدی، تصویر ناخوشایندی از وضعیت اقتصادی کشور ارائه می‌دهد. برخی کارشناسان و فعالان اقتصادی معتقدند دولت در مدیریت این بحران کوتاهی کرده‌است، با این حال وزیر اقتصاد با اشاره به اجرای برنامه ۱۷ بندی دولت تأکید می‌کند که دولت اقتصاد را رها نکرده و با همکاری سه دستگاه اقتصادی در تلاش برای کنترل تورم، ساماندهی بازار ارز، تقویت تولید و حمایت از بورس است

ویژه جوان

دست رد مراجع بر سینه وزیر اقتصادی

صفحه ۲

کشمکش بر سر مخدر جات!

رها چیدری | خبرنگار گروه اجتماعی

■ ماجرای داروی ترک اعتیاد هم برای خودش معمای شده‌است. در حالی که به گفته دبیر کل ستاد مبارزه با مواد مخدر کاهش کشفيات تریاک در کشور تولید داروهای مخدر را به چالش کشیده و حتی پیشنهاد کشت تریاک برای مصرف دارویی مطرح شده، رئیس کمیته دارو کمیسیون بهداشت و درمان مجلس شورای اسلامی معتقد است میزان تولید داروهای مانند متادون، شربت متادون و سایر داروهای مورد استفاده در ترک اعتیاد در کشور حدود پنج برابر میزان مصرف واقعی مردم است! اما چند روز پیش جمعی از درمانگران و فعالان حوزه درمان اعتیاد، با برگزاری تجمعی اعتراضی مقابل وزارت بهداشت، به کمبود شدید داروی آگونست تینکچر اپیوم در مراکز ترک اعتیاد کشور اعتراض کردند

اسباب‌کشی از «دهان باز» به «گوش باز»

حسن فرامرزی

اسباب‌کشی از «دهان باز» به «گوش باز»

■ اگر آدم‌ها حرف تازه‌ای ندارند چرا پشت تریبون‌ها می‌روند؟ آیا می‌توان از نوعی سندروم به نام «اعتیاد به تریبون» سخن گفت؟ آدم‌هایی که تریبون‌ها برای آنها همان نقشی را بازی می‌کنند که الکتر برای الکلیست‌ها، یعنی ایجاد نوعی سرخوشی و فراموشی موقتی در فرد و ترشح دوپامین در مغز، اما به چه قیمتی؟ به قیمت فروپاشی بدن و روان. موضوع بر سر این است که برخی از افراد در جوامع مختلف از جمله جامعه ما هوت خود را به تریبون گره زده‌اند؛ اگر روزی پشت تریبون نروند و سخنی نگویند دچار وحشت می‌شوند، انگار خودشان را گم کرده‌اند، روزشان شب نمی‌شود، حس می‌کنند وجود ندارند و لامرئی شده‌اند. روزگار ما را می‌توان روزگار وفور تریبون‌ها لقب داد

سینما به کتاب‌های درسی می‌رود

مصطفی‌شاه کریمی | خبرنگار گروه فرهنگی

■ علیرضا اسماعیلی، دبیر هشتمین دوره جایزه پژوهش سال سینمایی، ما با دبیر کار گروه کتاب‌های درسی جلسه‌ای گذاشتیم و شورایی تشکیل و توافق شد در این آشنایی با سینما در کتاب‌های دانش آموزان متوسطه اول ارائه شود. در جلسه شورای معاونان وزیران نیز این طرح تصویب شد که سینما به کتاب‌های درسی دانش آموزان دوره متوسطه اول اضافه شود. امیدوارم این طرح در جلسه شورای وزیران نیز تصویب شود